

niej do końca 1931 r. Tymczasem delegaci, biorący udział w niniejszej konferencji postanawiają polecić swym Rządom, aby popierały wszelkimi możliwymi środkami odnośne urzędy weterynaryjne, tak, żeby mogły zorganizować się i działać według zasad ustalonych przez Komitet Eksporterów Weterynaryjnych przy Lidze Narodów, współpracując w tym względzie z Międzynarodowym Urzędem dla zwalczania epizooty w Paryżu. W tej myśli państwa uczestniczące w niniejszej konferencji postanawiają już obecnie zbadać między sobą możliwość konwencji weterynaryjnych dwustronnych dotyczących się wwozu, wywozu i przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych. Treść powyższej rezolucji, a w szczególności zawarte w niej dyrektywy dążące do zniesienia wszelkich ograniczeń ruchu zwierzętami domowymi w stanie żywym i ich produktami — wymagają natychmiastowej akcji ze strony Polski, która odgrywa rolę przodującą, celem usprawnienia i pogłębienia metod tłumienia chorób zaraźliwych u zwierząt. Zresztą cel, który osiągnąć pragnęlibyśmy ma wogóle duże znaczenie dla rozwoju krajowej hodowli zwierząt domowych oraz zbytu wszystkich produktów hodowlanych.

W tym stanie rzeczy za jedno z najważniejszych żądań Rządu uważa się wyłączenie istniejących w państwie chorób zaraźliwych zwierząt. Osiągnięcie tego celu natrafia jednakże na trudności, których przyczyna leży w niedostatecznym energicznym stosowaniu obowiązujących obecnie przepisów o zapobieganiu i zwalczaniu chorób zaraźliwych.

Dlatego też proszę Pana Starostę o wezwanie podwładnych mu organów weterynaryjnych do wyłączenia wszystkich rozporządzalnych sił celem zaostreżenia akcji tłumienia chorób zaraźliwych.

Ponieważ atoli podnoszą się zarzuty, że na usprawnienie akcji tłumienia takich chorób jak nosaczna, pomór i zaraza świń e. t. c. działają hamująco niektóre przepisy zawarte w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) i wydanem do niego rozporządzeniu wykonawczem Ministra Rolnictwa z dnia 9

stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) proszę Pana Starostę aby w nieprzekraczalnym terminie najdalej do dnia 6 października 1930 r. zechciał przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu umotywowany wniosek, czy i o ileby należało zmienić wspomniane wyżej rozporządzenie.

Nadto z uwagi na potrzebę rozciągnięcia baczniejszej niż dotychczas kontroli nad akcją zwalczania chorób zaraźliwych zwierząt, Ministerstwo Rolnictwa zarządza, ażeby tamt. pow. lekarz weterynaryjny względnie upoważnieni lekarze weterynaryjni do tępienia wspomnianych chorób, poczynwszy od dnia 15 października 1930 r. o każdym pierwszym w miejscowości tamt. powiatu wypadku urzędowego stwierdzenia chorób zaraźliwych zwierząt podlegających obowiązkowi zgłoszenia donosili bezwzględnie bezpośrednio Ministerstwu Rolnictwa przesłanymi sprawozdaniami kartkowymi.

Również należy tą samą drogą powiadomić Ministerstwo Rolnictwa o wygaśnięciu zarazy.

Sprawozdanie kartkowe o przyczycy, pomorze i zaraze świń, różycy świń i wścieklicznie przedkładane być winny na blankietach kolorowych z wydrukowaną nazwą odnośnej choroby. Do sprawozdań o innych chorobach zaraźliwych podlegających obowiązkowi zgłoszenia służyć mają blankiety białe, na których należy uwidocznic nazwę zarazy. Sprawozdanie o nosaczynie należy wysyłać nadal na dotychczasowych kartkach.

Dla uzyskania poglądu na stan chorób zaraźliwych zwierząt w okresie poprzedzającym bezpośrednio wprowadzenie w życie przepisu o sprawozdaniach kartkowych ma powiatowy lekarz weterynaryjny sporządzić jednorazowo sprawozdanie kartkowe o chorobach zaraźliwych zwierząt, panujących w tamtejszym powiecie w ostatnich dniach września 1930 r. i przesłać Ministerstwu Rolnictwa najpóźniej do dnia 15 października 1930 r.

Sprawozdanie kartkowe Urząd Wojewódzki niezwłocznie nadeśle.

Wojewoda: w/z. Dr. Kroebl